

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 2706

Doknr.
220470

Dato
31-03-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 386 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Spørgsmål nr. 386:

”Vil ministeren oplyse, hvorvidt der findes eller oprettes krisecentre, herberger og alkoholbehandlingstilbud, som giver ophold til borgere, der reelt ikke er hjemløse, voldsramte eller alkoholbehandlingskrævende?”

Svar:

Kvindekrisecentre samt herberger og forsorgshjem efter servicelovens §§ 109 og 110 er omfattet af det såkaldte selvmøderprincip, hvor borgeren har ret til at modtage hjælp ved fremmøde uden forudgående kommunal afgørelse. Selvmøderprincippet understøtter tilbuddets akutte karakter. For at imødekomme selvmøderprincippet har tilbuddets leder en særlig indskrivningsret og dermed kompetence til at træffe afgørelse om optagelse i tilbuddet.

Kriterierne for optagelse på et herberg eller forsorgshjem er, at der skal være tale om en borger med særlige sociale problemer, at borgeren ikke har en bolig eller kan ikke opholde sig i egen bolig, og at borgeren har et behov for omsorg, aktiverende støtte og efterfølgende hjælp.

Kriterierne for optagelse på et kvindekrisecenter er, at der skal være tale om kvinder og evt. børn, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold med behov for et midlertidigt ophold.

Social- og Indenrigsministeriet har ikke kendskab til, om der gives ophold til borgere uden for målgrupperne, men alene hvilke målgrupper tilbuddene er godkendt til. Socialtilsynet fører dog et løbende tilsyn med tilbuddene med henblik på at vurdere, om hvert tilbud har den fornødne kvalitet ud fra en samlet, faglig vurdering under hensyn til tilbuddets karakter og målgruppen.

Vedrørende spørgsmål om alkoholbehandlingstilbud er der indhentet bidrag fra Sundheds- og Ældreministeriet, der oplyser følgende:

”Kommunernes skal efter sundhedslovens § 141 tilbyde alkoholbehandling til sine borgere. Borgerne har uden forudgående visitation ret til at vælge ambulante alkoholbehandling på et alkoholbehandlingssted efter eget valg, så længe behandlingsstedet er godkendt af socialtilsynet. Formålet med dette er bl.a. at fjerne barrierer for at modtage alkoholbehandling, da det generelt er en udfordring at få personer med alkoholafhængighed i behandling, hvilket bl.a. fremgår af Sundhedsstyrelsens servicetjek af offentligt finansieret alkoholbehandling, der blev offentliggjort den 22. januar 2020.

Sundheds- og Ældreministeriet har ikke data på, om borgere indskrives i ambulat alkoholbehandling uden at være alkoholbehandlingskrævende. Det er imidlertid ministeriets forventning, at borgere ikke opsøger ambulat alkoholbehandling uden at have et behandlingskrævende alkoholmisbrug.

Modsat ambulat alkoholbehandling stilles der krav om forudgående visitation fra kommunen, når der er tale om dag- eller døgnbehandling. Således sikres det, at borgere der er indskrevet i dag- eller døgnbehandling har et behandlingsbehov, der er tilsvarende dette indsatsniveau.”

Med venlig hilsen

Astrid Krag